

Landmand, om vi kunde faa disse Oksebremse-larver udryddet; men om det er den rigtige Vej at gaa til Lovgivningsmagten og faa den til at gennemføre Lovbestemmelser om noget saadant, er et andet Spørgsmaal. Ligesom jeg i høj Grad er af den Opfattelse, at det vil være ganske umuligt ad Lovgivningsvejen i nogen som helst Maade at komme Ukrudtet til Livs, tror jeg heller ikke, en Lovgivning om Oksebremsens Udryddelse vil have nogen Virkning.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at det kom i første Række an paa den enkelte Landmand, hvilken Betydning Loven vilde faa. Ja, det er netop det, det gør, og hvis ikke der kan skabes en offentlig Mening paa dette Omraade, saaledes at hver enkelt tager sig af denne Sag, vil en Lov ikke føre til det, man har tænkt sig. Der findes Mejerikredse, som med mere eller mindre Held har taget denne Sag op, der er gjort mange Forsøg paa dette Omraade. Vi har ovre paa Jyllands Vestkyst ved Skærum Andelsmejeri en Mejerikreds, hvor man har skabt en offentlig Mening om denne Sag, og hvor en enkelt Mand har sat sig til Opgave at gennemføre den. Det lykkedes i denne Mejerikreds, men der er andre Mejerikredse, hvor man ikke har faaet denne Sag gennemført, fordi der dér ikke var skabt nogen offentlig Mening. Og det viste sig da, at de Mennesker, som det paagældende Mejeri lejede til at gaa omkring og hale disse Bremselarver ud, mange Steder havde vanskeligt ved at komme ind; i mange Tilfælde har Folk ligefrem forbudt vedkommende at komme ind i Kostalden og operere Dyrene.

Jeg tror derfor, man maa sige, det er en vanskelig Sag at lovgive paa dette Omraade. Jeg vil gerne vide, hvad man vil gøre ved en Mand, som nægter den paagældende „Udhaler“ — som man jo har kaldt disse Folk, og man vil sikkert finde paa mange andre kønne Navne til dem — Adgang til Stalden og Tilladelse til at arbejde med Dyrene i saa Henseende; jeg ved ikke, om man vil trække ham for Domstolene og dømme ham. Jeg tror, Loven vil blive uigennemførlig. Lad os i Stedet derfor gaa til Landbrugsorganisationerne og opfordre dem til at skabe en offentlig Mening om denne Sag; for hvis den enkelte Mand ikke forstaar den, lader den sig ikke gennemføre. Jeg tror, at Tvangsmidler paa dette Omraade vil virke nogenlunde modsat af, hvad man har tænkt sig. Jeg vil i hvert Fald helst ikke have Lovforslaget gennemført; det er *mit* Standpunkt.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Hvis man tilsigtede ikke at naa det Resultat, som Lovforslaget tilsigter, vilde det ærede Medlem Hr. Hedegaards Udtalelser være paa deres Plads. Men at dømme efter de Ordførertaler, som er holdt, er Forholdet dog det, at vi næsten alle sammen er enige om at ønske Lovforslaget gennemført, fordi en Lov paa dette Omraade er paakrævet, og fordi den foreslaaede Ordning er i allerhøjeste Grad egnet til effektiv Fjernelse af den Ulempe, som Oksebremsen nu en Gang er. Og vi er efter min Mening i Stand til at tilvejebringe den fornødne Folkestemming, saaledes at enhver forstaar, at det er nødvendigt, at alle gør deres Pligt her; og det tror jeg, de vil gøre. Jeg tror ikke, vi er vel tjent med, at der kommer Røster frem her paa Rigsdagen, som gaar i samme Retning som det ærede Medlem Hr. Hedegaards Udtalelser.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Carl Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Hedegaards Udtalelser forbavsede mig meget; jeg havde i Virkeligheden ikke troet, at der fra Landmænds Side kunde eller vilde hæve sig saa stærke Røster mod det her foreliggende Lovforslag, som Tilfældet har været. For øvrigt har jeg ikke vidst rettere, end at det ærede Medlem selv stod som Formand for en Mejeriorganisation ovre i Jylland, der har været med i den Bevægelse, som tager Sigte paa at gøre noget for Udryddelsen af Oksebremse-larven. Men at faa denne Oksebremse udryddet lader sig efter min Formening ikke gøre paa anden Maade end ved, at der fra Lovgivningsmagtens Side gives et almindeligt Paabud om, at vi her skal løfte i Flok og gøre et energisk Forsøg paa i Løbet af faa Aar at udrydde denne Larve til Bunds. Det kan nu en Gang ikke nytte det mindste, at den enkelte Landmand tager Sigte paa at fjerne denne Larve af sin egen Besætning, og det nytter heller ikke, at en enkelt Mejerikreds — det er ogsaa paapeget i den Pjece, som foreligger fra Professor Boas — har taget Sagen op og i Virkeligheden er naaet til et Resultat; thi det vil gaa saaledes, at man efter faa Aars Forløb kommer tilbage til den